

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาวิจัย

กรณีศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในชื่อและบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาประกอบด้วยการเล่นพื้นบ้านที่ถ่ายทอดผ่านวัฒนธรรมและภาษาของการละเล่นแต่ละประเภท โดยขอบเขตของการศึกษาคือการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยที่ผู้วิจัยศึกษามีด้วยกัน 10 ประเภท ได้แก่

- 1) การละเล่นพื้นบ้านจี่ม้าก้านกล้วย
- 2) การละเล่นพื้นบ้านงูกินหาง
- 3) การละเล่นพื้นบ้านรีรีข้าวสาร
- 4) การละเล่นพื้นบ้านมอญซ่อนผ้า
- 5) การละเล่นพื้นบ้านเดินกะลา
- 6) การละเล่นพื้นบ้านจ้ำจี้
- 7) การละเล่นพื้นบ้านโพงพาง
- 8) การละเล่นพื้นบ้านเสือข้ามหัว
- 9) การละเล่นพื้นบ้านลูกข่าง
- 10) การละเล่นพื้นบ้านหมากเก็บ

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีน 10 ประเภทเช่นเดียวกันคือ

- 1) การละเล่นพื้นบ้านจี้จู่หม่า (骑竹马)
- 2) การละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี้ (老鹰抓小鸡)
- 3) การละเล่นพื้นบ้านกั๋วกู่เหมินกวน (过鬼门关)
- 4) การละเล่นพื้นบ้านติวโส่วจ้วน (丢手绢)
- 5) การละเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเซี่ยว (踩高跷)
- 6) การละเล่นพื้นบ้านเตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将)

7) การละเล่นพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟)

8) การละเล่นพื้นบ้านเทียวเหมินข่าน (跳门坎)

9) การละเล่นพื้นบ้านโฆวโถวหลัว (抽陀螺)

10) การละเล่นพื้นบ้านจิวสือจื่อ (抓石子)

ทั้งนี้ พบว่าการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 20 ประเภทของไทยและจีนนั้นมีลักษณะร่วมและความแตกต่างดังนี้

5.1.1 ลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

ในที่นี้ผู้วิจัยได้ทำตารางการเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กทั้ง 2 ชาติ เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างและลักษณะร่วมของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 5.1

การเปรียบเทียบลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

คู่	ชื่อการละเล่นพื้นบ้าน	อุปกรณ์ที่ใช้	สถานที่เล่น	จำนวนผู้เล่น
1	การละเล่นพื้นบ้านขี่ม้าก้านกล้วย	ก้านกล้วย	ลาน	1 คน
	การละเล่นพื้นบ้านขี่ม้า (骑竹马)	ไม้ไผ่	ลาน	1 คน
2	การละเล่นพื้นบ้านงูกินหาง	--	ลาน	อย่างน้อย 7 คนขึ้นไป
	การละเล่นพื้นบ้านเหล่ายิงจิวเสี่ยวจิ (老鹰抓小鸡)	--	ลาน	อย่างน้อย 7 คนขึ้นไป
3	การละเล่นพื้นบ้านวิธีข้ามสาร	--	ลาน	อย่างน้อย 6 คนขึ้นไป
	การละเล่นพื้นบ้านโก้วกู่เหมินกวน (过鬼门关)	--	ลาน	อย่างน้อย 6 คนขึ้นไป
4	การละเล่นพื้นบ้านมอญซ่อนผ้า	ผ้า	ร่ม	อย่างน้อย 7 คนขึ้นไป
	การละเล่นพื้นบ้านตีวโถ้วจ้วน (丢手绢)	ผ้า	ร่ม	อย่างน้อย 7 คนขึ้นไป

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

คู่	ชื่อการเล่นพื้นบ้าน	อุปกรณ์ที่ใช้	สถานที่เล่น	จำนวนผู้เล่น
5	การเล่นพื้นบ้านเดินกะลา	มะพร้าว เชือก	ลาน	1 คน
	การเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเขี้ยว (踩高跷)	ท่อนไม้ 2 ท่อน แม่พิมพ์ไม้	ลาน	1 คน
6	การเล่นพื้นบ้านจำจี	--	ร่ม	อย่างน้อย 4 คนขึ้นไป
	การเล่นพื้นบ้าน เตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将)	--	ร่ม	อย่างน้อย 4 คนขึ้นไป
7	การเล่นพื้นบ้าน โพงพาง	--	ลาน	อย่างน้อย 5 คนขึ้นไป
	การเล่นพื้นบ้าน โหลงโจงเหนี่ยว (笼中鸟)	--	ลาน	อย่างน้อย 5 คนขึ้นไป
8	การเล่นพื้นบ้านเสื่อข้ามห้วย	--	ลาน	อย่างน้อย 2 คนขึ้นไป
	การเล่นพื้นบ้านเที้ยวเหมินชาน (跳门槛)	--	ลาน	อย่างน้อย 3 คนขึ้นไป
9	การเล่นพื้นบ้านลูกข่าง	ลูกข่าง	ลาน	1 คน
	การเล่นพื้นบ้านโซวโถวหลัว (抽陀螺)	ลูกข่าง	ลาน	1 คน
10	การเล่นพื้นบ้านหมากเก็บ	เม็ดผลไม้	ลาน	อย่างน้อย 3 คนขึ้นไป
	การเล่นพื้นบ้านจั่วสือจื่อ (抓石子)	ก้อนหิน	ลาน	อย่างน้อย 3 คนขึ้นไป

จากกรณีศึกษาการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนทั้ง 20 ประเภทนั้น สามารถจับคู่การเล่นพื้นบ้านที่มีลักษณะใกล้เคียงกันและแตกต่างกัน รวม 10 คู่ดังนี้

คู่ที่ 1 การเล่นพื้นบ้านจี่ม้าก้านกล้วยของไทย และการเล่นพื้นบ้านฉี่จู่หม่า (骑竹马) ของจีน

ลักษณะร่วม

การเล่นพื้นบ้านคู่นี้เป็นการเล่นพื้นบ้านที่เล่นในลาน เป็นการเล่นพื้นบ้านเดี่ยว สอนให้ผู้เล่นรู้จักใช้เวลาว่างเป็นประโยชน์ เล่นกันได้ตลอดปี ทั้งวันธรรมดาและเทศกาล

ต่างตั้งชื่อการเล่นพื้นบ้านตามอุปกรณ์และวิธีเล่น ไม่มีเพลงประกอบ อุปกรณ์นำมาจากธรรมชาติหรือวัสดุรอบตัว

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยและประเทศจีนอยู่ในคนละท้องถิ่น ทำให้อุปกรณ์ประกอบต่างกัน อุปกรณ์ของการละเล่นพื้นบ้านจีนมีก้านกล้วยคือก้านกล้วย ต้นกล้วยเป็นพืชสำคัญในชีวิตประจำวันของชาวไทย นิยมเอาใบกล้วยทำเป็นภาชนะบรรจุอาหาร กระทง เป็นต้น อุปกรณ์ของการละเล่นพื้นบ้านจีนหมา (骑竹马) คือต้นไผ่ ต้นไม้ไผ่เป็นพืชสำคัญในชีวิตประจำวันของชาวจีนเช่นกัน นิยมเอาต้นไม้ไผ่สร้างบ้าน ทำเป็นเครื่องใช้ เช่น เก้าอี้ โต๊ะ ตะกร้า เป็นต้น

คู่ที่ 2 การละเล่นพื้นบ้านงูกินหางของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี (老鹰抓小鸡) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านนี้คู่นี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 7 คนขึ้นไป เล่นในที่ลาน ปัจจุบันนี้เล่นได้ในทุกเวลา ต่างตั้งชื่อการเล่นพื้นบ้านตามวิธีเล่น ไม่มีอุปกรณ์ประกอบการละเล่นชนิดนี้สอนให้ผู้เล่นรู้จักสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนอยู่ในคนละท้องถิ่น ทำให้ชาวไทยกับชาวจีนมีทัศนคติต่างกัน ดังนั้นวิธีเล่นทั้ง 2 การละเล่นมีลักษณะต่างกัน ตัวละครในการละเล่นพื้นบ้านงูกินหางคือพ่องู แม่งูและลูกงู มีเพลงประกอบด้วย แต่ในการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี (老鹰抓小鸡) มีตัวละครคือผู้ร้ายนกเหยี่ยว แม่ไก่และลูกไก่ ชาวจีนนิยมใช้นกเหยี่ยวอุปมาเป็นผู้ร้าย ไม่มีเพลงประกอบ การละเล่นพื้นบ้านงูกินหางนิยมเล่นแข่งขันกันในวันสงกรานต์หรือวันว่างที่ชุมชนกำหนดขึ้นเป็นพิเศษ

คู่ที่ 3 การละเล่นพื้นบ้านรี้ริ้วข้าวสารของไทย และการละเล่นพื้นบ้านกั้วกู่เหมินกวน (过鬼门关) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 6 คนขึ้นไป เล่นในลานกว้าง ปัจจุบันนี้เล่นได้ในทุกโอกาส ชาวนานับถือแม่โพสพ สื่อความเชื่อของชาวไทยไปยังผู้เล่น ชาวจีนเชื่อว่าคนที่รอดผ่านประตูฝึกกลับมา ชีวิตจะพบแต่ความสุขตลอดไป สื่อความเชื่อและความนิยมของชาวจีนไปยังผู้เล่นเช่นกัน สอนให้ผู้เล่นรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ไม่มีอุปกรณ์ประกอบแต่มีเพลงประกอบ

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนอยู่ในแต่ละท้องถิ่น ทำให้ชาวไทยกับชาวจีนมีทัศนคติต่างกัน ดังนั้นวิธีตั้งชื่อจะต่างกัน การละเล่นพื้นบ้านวิธีข้าวสารตั้งชื่อตามบทเพลงประกอบ ข้าวสารเป็นพืชอาหารที่สำคัญที่สุดของชาวไทย และประเทศไทยเป็นประเทศกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านกั๋วเก๋เหมินกวน (过鬼门关) ตั้งชื่อตามวิธีเล่น การละเล่นพื้นบ้านวิธีข้าวสารนิยมเล่นในโอกาสพิเศษที่ชุมชนจัดขึ้นและเทศกาลงานสงกรานต์

คู่ที่ 4 การละเล่นพื้นบ้านมอญซ่อนผ้าของไทย และการละเล่นพื้นบ้านตีโละจ้วน (丢手绢) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 7 คนขึ้นไป เล่นในที่ร่ม ปัจจุบันนี้เล่นได้ตลอดเวลา ตั้งชื่อการละเล่นพื้นบ้านตามวิธีเล่น ใช้ผ้า 1 ผืนเป็นอุปกรณ์ประกอบ มีเพลงประกอบ สอนให้ผู้เล่นรู้จักกระตือรือร้นคล่องแคล่วว่องไว

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนอยู่ในแต่ละท้องถิ่น ทำให้ชาวไทยกับชาวจีนมีทัศนคติต่างกัน วิธีเล่นต่างกัน การละเล่นพื้นบ้านตีโละจ้วน (丢手绢) กล่าวถึงผ้าเช็ดหน้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคุณหนูหรือผู้หญิงอยู่ในวัง ในสมัยโบราณผู้หญิงมีผ้าเช็ดหน้าติดตัวถือเป็นหญิงสาวอ่อนโยนและดีงาม แสดงให้เห็นถึงการดำรงชีวิตของผู้หญิงสมัยโบราณจีน การละเล่นพื้นบ้านมอญซ่อนผ้าส่วนมากเล่นเพื่อการรื่นเริงในวันตรุษไทย และวันตรุษสงกรานต์

คู่ที่ 5 การละเล่นพื้นบ้านเดินกะลาของไทย และการละเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเขี้ยว (踩高跷) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านเดี่ยว เล่นในที่ลาน แต่ในปัจจุบันนี้เล่นได้ตลอดเวลา ตั้งชื่อตามอุปกรณ์ที่ใช้ในการละเล่นพื้นบ้านและวิธีเล่น ไม่มีเพลงประกอบ สอนให้ผู้เล่นรู้จักอดทน ก่อนชิมหวานก็ต้องลองขม

ลักษณะต่าง

การละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 ประเภทใช้อุปกรณ์การละเล่นต่างกัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการละเล่นพื้นบ้านเดินกะลาคือลูกมะพร้าวและเชือก สมัยก่อนการละเล่นพื้นบ้านนิยมเล่นในภาคใต้ ชาวไทยยังนิยมเอาลูกมะพร้าวทำเป็นอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น กระบวยตักน้ำ กระจ่างคันไม้ดอก อุปกรณ์ที่ใช้ในการละเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเขี้ยว (踩高跷) คือท่อนไม้ 2 ท่อนและแม่พิมพ์ไม้ ไม้เป็นสิ่งของที่สำคัญมากต่อชาวจีน ชาวจีนนิยมใช้ไม้สร้างบ้าน ทำเป็นโต๊ะไม้ เก้าอี้ไม้ การละเล่นพื้นบ้าน

เดินกะลาเล่นได้ทุกเทศกาล เช่น วันปีใหม่ วันสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้านค่ายกาวเขียว (踩高跷) ส่วนใหญ่นิยมเล่นในงานวัด

คู่มือที่ 6 การละเล่นพื้นบ้านจ้ำจี้ของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 4 คนขึ้นไป เล่นในที่ร่ม เล่นได้ในทุกเวลา ตั้งชื่อตามวิธีเล่น ไม่มีอุปกรณ์ประกอบ แต่มีเพลงประกอบ สอนให้ผู้เล่นรู้จักสังเกต กระจือหรือรัน คล่องแคล่วว่องไว

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนอยู่ในแต่ละท้องถิ่น ทำให้ชาวไทยกับชาวจีนมีทัศนคติต่างกัน วิธีเล่นของการละเล่นพื้นบ้านจ้ำจี้คือผู้จ้ำจี้ใช้นิ้วมือไปจ้ำมือของผู้เล่นอื่น ๆ ที่วางบนพื้น แต่วิธีเล่นของการละเล่นพื้นบ้านเตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将) คือผู้จ้ำจี้ใช้นิ้วมือไปจ้ำที่เรียงกันของผู้เล่นอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าชาวไทยนับถือสิ่งของที่อยู่ชั้นสูง จึงจ้ำนิ้วของผู้เล่น ชาวจีนกลับไม่ค่อยนับถือเรื่องเหล่านี้ จึงจ้ำขาของผู้เล่นได้

คู่มือที่ 7 การละเล่นพื้นบ้านโพงพางของไทย และการละเล่นพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านคู่นี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 5 คนขึ้นไป เล่นในลานปัจจุบันนี้เล่นได้ในทุกโอกาส ตั้งชื่อการละเล่นพื้นบ้านตามบทเพลงประกอบ ต่างใช้ผ้า 1 ผืนเป็นอุปกรณ์ สอนให้ผู้เล่นรู้จักสังเกต ฝึกความจำ

ลักษณะต่าง

เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศจีนอยู่ในแต่ละท้องถิ่น ทำให้ชาวไทยกับชาวจีนมีทัศนคติต่างกัน วิธีเล่นการละเล่นต่างกัน ในการละเล่นพื้นบ้านโพงพางมีตัวละครสำคัญคือเสื่อปลา ผู้เล่นที่เหลือเป็นโพงพาง การละเล่นพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟) มีตัวละครสำคัญคือ นก ผู้เล่นที่เหลือเป็นกรง ชาวจีนโดยเฉพาะผู้หญิงที่อยู่ในพระราชวังนิยมใช้คำว่ากรงอุปมาเป็นลูกของคน ตัวเองเป็นนกที่เสียอิสระ การละเล่นพื้นบ้านโพงพางนิยมเล่นในเทศกาล เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ หรือวันที่ชุมชนจัดขึ้นเป็นพิเศษ

คู่มือที่ 8 การละเล่นพื้นบ้านเสื่อขำห้วยของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเที่ยวเหมินชาน (跳门坎) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ เล่นในที่ลานกว้าง เล่นได้ในทุกโอกาส ตั้งชื่อการละเล่นพื้นบ้านตามวิธีเล่น ไม่มีอุปกรณ์และเพลงประกอบ วิธีเล่นทั้ง 2 การละเล่นสอนให้ผู้เล่นเข้าใจ ถึงแม้ว่าวิถีทางอนาคตเต็มไปด้วยขวากหนามและอุปสรรค ถ้าหากมีจิตใจที่กล้าหาญและเข้มแข็งสามารถข้ามผ่านได้

ลักษณะต่าง

ผู้เล่นของการละเล่นพื้นบ้านเสื่อขำห้วยอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป ผู้เล่นของการละเล่นพื้นบ้านเที่ยวเหมินชาน (跳门坎) อย่างน้อย 3 คนขึ้นไป วิธีเล่นทั้ง 2 การละเล่นพื้นบ้านต่างกัน การละเล่นพื้นบ้านเสื่อขำห้วยมีตัวละครเป็นห้วย ผู้เล่นที่เหลือเป็นเสื่อ ในการละเล่นพื้นบ้านนี้ กล่าวถึงลูกเสื่อกับเสื่อป่าของประเทศไทย สื่อประวัติศาสตร์ของประเทศไทยไปยังผู้เล่น การละเล่นพื้นบ้านเที่ยวเหมินชาน (跳门坎) มีตัวละครเป็นธรณีประตู ผู้เล่นที่เหลือเป็นคนที่ข้ามธรณีประตู ในการละเล่นพื้นบ้านนี้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของชาวจีน

คู่มือที่ 9 การละเล่นพื้นบ้านลูกข่างของไทย และการละเล่นพื้นบ้านโหวโถหั่ว (抽陀螺) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านกลุ่มนี้เป็นการละเล่นพื้นบ้านเดี่ยว เล่นในที่ลานกว้าง ปัจจุบันนี้เล่นได้ ในทุกโอกาส ตั้งชื่อการละเล่นพื้นบ้านตามอุปกรณ์และวิธีเล่น วิธีเล่นคือขว้างลูกข่างให้หมุนไปเรื่อย ๆ อุปกรณ์ประกอบคือเชือกและลูกข่าง สอนให้ผู้เล่นรู้จักค้นหาวิธีที่มีประโยชน์ จึงจะประสบความสำเร็จได้

ลักษณะต่าง

การละเล่นพื้นบ้านลูกข่างของไทยไม่มีเพลงประกอบ แต่การละเล่นพื้นบ้านโหวโถหั่ว (抽陀螺) มีเพลงประกอบ การละเล่นพื้นบ้านโหวโถหั่ว (抽陀螺) นิยมเล่นในงานวัดหรืองานชุมชน

คู่มือที่ 10 การละเล่นพื้นบ้านหมากเก็บของไทย และการละเล่นพื้นบ้านจั่วสือจื่อ (抓石子) ของจีน

ลักษณะร่วม

ทั้ง 2 การละเล่นพื้นบ้านเป็นการละเล่นพื้นบ้านหมู่ ผู้เล่นอย่างน้อย 3 คนขึ้นไป เล่นในที่ร่ม เล่นได้ในทุกเวลา ตั้งชื่อการละเล่นพื้นบ้านตามอุปกรณ์และวิธีเล่น อุปกรณ์ประกอบคือ

เมื่อดูหนัง ไม่มีเพลงประกอบ สอนให้ผู้เล่นรู้จักคิด รู้จักหาวิธีที่ดีจะได้รับผลที่ต้องการ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย

ลักษณะต่าง

ในสมัยโบราณอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นเกมพื้นบ้านหมากเก็บของไทยส่วนใหญ่คือเมล็ดมะขาม แสดงให้เห็นถึงประเทศไทยเป็นประเทศที่ปลูกต้นมะขามเป็นจำนวนมาก และมีอาหารต่าง ๆ ที่ทำจากเนื้อมะขามตั้งแต่สมัยโบราณ ลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้ประเทศจีนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นภูเขาหินคาร์สต์ ภาคใต้จีนจึงใช้เมล็ดหินนิยมนกว่าเมล็ดผลไม้

จากลักษณะร่วมและความแตกต่างของวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนทั้ง 10 คู่ที่ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนส่วนใหญ่มาจากธรรมชาติที่รอบตัวและชีวิตประจำวันของชาวไทยและชาวจีน ได้แก่ พืชพันธุ์ ทรัพยากรและสัตว์รวมถึงอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ แต่เนื่องจากสิ่งแวดล้อมทั้ง 2 ประเทศแตกต่างกัน ทำให้วัสดุที่ใช้ต่างกัน เช่น วัสดุของการเล่นเกมพื้นบ้านจีนมีก้านกล้วยคือก้านกล้วย วัสดุของการเล่นเกมพื้นบ้านฉู่หม่า (骑竹马) คือต้นไม้ไผ่ ประเทศไทยปลูกต้นมะพร้าวมากจึงนำกะลามะพร้าวมาเป็นอุปกรณ์การเล่นเกมพื้นบ้านเดินกะลา ส่วนของจีนใช้ท่อนไม้ไผ่แทน ตัวละครที่ปรากฏในการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยส่วนใหญ่เป็นสัตว์ ตัวละครที่อยู่ในการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวจีนส่วนใหญ่แสดงเป็นเป็นพ่อ แม่ แสดงให้เห็นว่าชาวจีนให้ความสำคัญต่อครอบครัว ส่วนคนไทยให้ความสำคัญต่อสัตว์ตัวเล็ก ๆ การเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนที่กล่าวไว้ส่วนใหญ่เป็นการเล่นเกมพื้นบ้านที่เล่นแบบหมู่ และเล่นในลาน

5.1.2 ภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งคู่การเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนที่มีลักษณะร่วมและความแตกต่างของภาษาที่ปรากฏในการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนออกเป็น 10 คู่เช่นเดียวกัน ในที่นี้ผู้วิจัยได้ทำตารางการเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏใน บทเพลงประกอบการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กทั้งสองชาติ เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่างและลักษณะร่วมของการเล่นเกมพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนขึ้นดังนี้

ตารางที่ 5.2
การเปรียบเทียบภาษาที่ปรากฏในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้าน
ของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน

คู่	ชื่อการละเล่น	บทเพลง	เนื้อร้อง
1	การละเล่นพื้นบ้าน ขี่ม้าก้านกล้วย	ไม่มีบทเพลงประกอบการละเล่น	--
	การละเล่น พื้นบ้านฉี่ห่ม่า (骑竹马)	ไม่มีบทเพลงประกอบการละเล่น	--
2	การละเล่นพื้นบ้าน กึ่งนทาง	พ่อมู แม่มูเอี้ย แม่มู เอี้ย พ่อมู กึนน้ำบ่อไหน แม่มู กึนน้ำบ่อไหน ลูกมู บินไปก็บินมา พ่อมู แม่มูเอี้ย แม่มู เอี้ย พ่อมู กึนน้ำบ่อไหน แม่มู กึนน้ำบ่อทราย ลูกมู ย้ายไปก็ย้ายมา พ่อมู แม่มูเอี้ย แม่มู เอี้ย พ่อมู กึนน้ำบ่อไหน แม่มู กึนน้ำบ่อโศก ลูกมู โยกไปก็โยกมา พ่อมู หินหัวหรือกึ่งนทาง แม่มู กึ่งกลางตลอดตัว	เกี่ยวกับงู สัตว์ท้องถิ่นไทย ครอบครัวของชาวไทย บ่อน้ำของประเทศไทย
	การละเล่นพื้นบ้าน เหล่าขิงจิวเสี่ยวจี้ (老鹰抓小鸡)	ไม่มีบทเพลงประกอบการละเล่น	--
3	การละเล่นพื้นบ้าน รีข้าวสาร	รีรีข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก เลือกท้องโปลาณ เก็บเบียดใต้ถุนร้าน กดข้าวใส่จาน พานเอาคนข้างหลังไว้	เกี่ยวกับข้าวสาร ชาวนาอาหารของชาวไทย
	การละเล่นพื้นบ้าน ไถ้วกั๊ยหมินกวน (过鬼门关)	孩子问：“让我过，让我过，这里是哪里的羊肠道？” 父母回答：“这是山羊走的道。” 孩子问：“能不能让我借个道？” 父母回答：“没事的孩子不让过！” 孩子说：“我要上山看日出，说出我的七个祝福。” 孩子唱：“去时容易回来难，难也要过这道关。” 大家唱：“树上的鸟儿叫喳喳，这里的关口很可怕。” ลูกถาม : ให้หนูผ่าน ให้หนูผ่าน ทางสายนี้ พ่อแม่ตอบ : เส้นนี้คือถนนแพะเดิน ลูกถาม : ขอผ่านหน่อยได้ไหมคะ พ่อแม่ตอบ : เด็กที่ไม่มีฐานะ ห้ามผ่าน ลูกถาม : หนูต้องการเงินกุเขามะวันขึ้น ขอคำ อวยพร 7 ประการ เด็กร้อง : ไปไม่ยาก แต่กลับมายาก แม้ว่ายาก อย่างไรก็ต้องผ่านด่านประตูนี ร้องพร้อมกัน : นกบนต้นไม้ส่งเสียงร้องแจ้ว ๆ ด้านที่นี้น่ากลัวจังเลย	เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ครอบครัวของชาวจีน ความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจ หรือสิ่งไม่เป็นมงคล

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

คู่	ชื่อการเล่น	บทเพลง	เนื้อร้อง
4	การเล่นพื้นบ้าน มอญซ่อนผ้า	มอญซ่อนผ้า ตึกตาอยู่ข้างหลัง ไว้โน่นไว้นี้ มันจะตีกันฟัง	เกี่ยวกับผ้าเช็ดหน้าไทย
	การเล่นพื้นบ้าน ตีโสร่งจวน (丢手绢)	丢呀丢呀丢手绢, 轻轻地放在小朋友的后面, 大家不要告诉他, 快点快点抓住他, 快点快点抓住他 โยนผ้าเช็ดหน้า โยนผ้าเช็ดหน้า โยนที่ข้างหลังของเพื่อนอย่างเบา ๆ ทุกคนอย่าบอกนะ รีบไปจับเขาเร็ว ๆ รีบไปจับเขาเร็ว ๆ	เกี่ยวกับผ้าเช็ดหน้าจีน บรรยายถึงผ้าไหมจีน
5	การเล่นพื้นบ้าน เดินกะลา	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--
	การเล่นพื้นบ้าน ฉายกวางเขี้ยว (踩高跷)	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--
6	การเล่นพื้นบ้าน จำใจ	จำใจมะเขือเปราะ กะเทาะหน้าแวน พายเรือแอ่นแอ่น กะตุงตันกุ่ม เห็นเด็กหนุ่มหนุ่ม ดีเนื้อดีใจ เขตีโหม่งครุ่ม ขยี้มหูน้ำกลอง นางสวยบัวทอง ออบน้ำท่าไหน ออบน้ำท่าวัด เอาแป้งไหนผัด เอากระจกไหนส่อง เยี่ยมเยี่ยมมองมอง นกขุนทองร้องฮู้	เกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวไทย ชาวจีนคือผู้หญิงที่คิด ผ้าเช็ดหน้าเป็นผู้หญิงที่ อ่อนแอ
	การเล่นพื้นบ้าน เขียนปิงเขียนเจียง (点兵点将)	花开了、春来了, 我们一起来画画; 画山画水画小妹, 点兵点将点秋香。 ดอกไม้บานแล้ว ฤดูใบไม้ผลิมาแล้ว พวกเราวาดภาพด้วยกัน วาดภูเขา วาดน้ำใส วาดน้องสาว เรียกทหาร เรียกนายพล เรียกขิวเซียง	บรรยายถึงประวัติถังหยิ่น (唐寅) นางเอกชื่อขิวเซียง อ้างถึง ตัวละครในวรรณกรรมจีน ชื่อชื่อในยุคหมิง เรื่องถึงป้อหนู่
7	การเล่นพื้นบ้าน โพงพาง	โพงพางเอย นกกระยางเข้าลอด เลื้อปลาตาบอด เข้าลอดโพงพาง	เกี่ยวกับเครื่องมือหาปลา ของชาวไทย
	การเล่นพื้นบ้าน โหลงโจงเหนี่ยว (笼中鸟)	笼中鸟, 笼中鸟, 关在笼中的小小鸟, 何时出来跳一跳。 夜过去, 天亮了, 与仙鹤, 乌龟一起逃。 猜猜身后谁在闹? นกในกรง นกในกรง ลูกนกที่โดนขังในกรง เมื่อไหร่ออกมาเที่ยว กลางคืนผ่านไปแล้ว ท้องฟ้าสว่างแล้ว กระโดดพร้อมกับนกกระสา เต่า ลองทายซิว่าใครโหวกแหวกอยู่ข้างหลัง	เกี่ยวกับนก สัตว์ใน เทพนิยาย

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

คู่	ชื่อการเล่น	บทเพลง	เนื้อร้อง
8	การเล่นพื้นบ้าน เสือข้ามห้วย	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--
	การเล่นพื้นบ้าน เที่ยวเหมินชาน (跳门槛)	一只猫，一条狗； 一个接着一个跑。 一个虎，一个豹； 一个跟着一个跳。 แมวตัวหนึ่ง หมาตัวหนึ่ง ตัวหนึ่งวิ่งตามหลังตัวหนึ่ง เสือตัวหนึ่ง เสือคาตัวหนึ่ง กระโดดตามไปกับตัวแรก	เกี่ยวกับสัตว์พื้นบ้านและ สัตว์ป่า เช่น หมา เสือคา
9	การเล่นพื้นบ้าน ลูกข่าง	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--
	การเล่นพื้นบ้าน โหวโถวหลัว (抽陀螺)	滴溜圆,滴溜转。鞭滴流,打着玩。 你也玩,我也玩。一玩玩到金銮殿。 金銮殿,坐朝廷,咱跟朝廷称弟兄。 兄弟们,站城门,眼观四方行客人。 人来往,多为财,人为财死划不来。 来世上,不贪钱,自食其力心坦然。 袒胸怀,守本分,自得其乐老实人。 ลูกกลม ๆ ลูกหมุน ๆ ตีลูกข่าง เล่นลูกข่าง คุณมาเล่น ฉันมาเล่น เล่นไปถึงพระราชวังที่จักรพรรดิออกว่าราชการ พระราชวังที่จักรพรรดิออกว่าราชการ รัฐบาล พวกเราที่รัฐบาลเป็นพี่น้องกัน พี่น้องเอ๋ย ป้องประตูเมือง จ้องมองแจกมาจากทุกทิศทาง คนที่ไป ๆ มา ๆ ส่วนใหญ่เพื่อทรัพย์สิน เพื่อทรัพย์สินเสียชีวิต ไม่คุ้มนะ มาถึงโลกนี้ ไม่โกงเงิน ทำงานได้เงินด้วยทางถูกต้อง ใจกว้างใหญ่ ทำเรื่องที่ดีควรทำ คนซื่อสัตย์จะเป็นคนที่มีความสุข	เกี่ยวกับราชวงศ์ชิง (清朝) เป็นคำสอน โลกมาก ลากหาย
10	การเล่นพื้นบ้าน หมากเก็บ	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--
	การเล่นพื้นบ้าน จับสือจื่อ (抓石子)	ไม่มีบทเพลงประกอบการเล่น	--

คู่มือที่ 1 การละเล่นพื้นบ้านจี่ม้าก้านกล้วยของไทย และการละเล่นพื้นบ้านฉี่หม่า (骑竹马) ของจีน

ลักษณะร่วม

ในชื่อการละเล่นพื้นบ้านจี่ม้าก้านกล้วยมีคำว่า “ก้านกล้วย” ในชื่อการละเล่นพื้นบ้านฉี่หม่า (骑竹马) มีคำว่า “ไม้ไผ่” ทั้ง 2 อย่างต่างเป็นพืชพันธุ์ที่หาได้อย่างง่าย อยู่รอบตัว ซึ่งนำมาประดิษฐ์เป็นม้าของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่นำไปให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

ลักษณะต่าง

คำว่า “ 骑竹马 ” หมายถึงจี่ม้าก้านไผ่ “ม้า” ทำด้วยต้นไผ่ แต่ “ม้า” ของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยจี่ม้าก้านกล้วยทำด้วยต้นกล้วย แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยนิยมปลูกต้นกล้วย ส่วนประเทศจีนส่วนมากปลูกต้นไผ่ เพราะภูมิอากาศทั้ง 2 ชาติต่างกัน

คู่มือที่ 2 การละเล่นพื้นบ้านงูกินหางของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี้ (老鹰抓小鸡) ของจีน

ลักษณะร่วม

จากชื่อการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นพบว่าต่างใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับสัตว์มาเป็นชื่อการละเล่น ทั้ง 2 การละเล่นพื้นบ้านต่างเล่าถึงครอบครัว และให้ความสำคัญต่อครอบครัว สอนให้เด็กมีความกตัญญูต่อบิดามารดาและประเทศชาติ

ลักษณะต่าง

การละเล่นพื้นบ้านงูกินหางมีเพลงประกอบ จากบทเพลงแสดงให้เห็นถึงชาวไทยในสมัยโบราณ นิยมดื่มน้ำในบ่อน้ำ นิยมกินน้ำพริก ในการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจี้ (老鹰抓小鸡) คำว่า “ 老鹰抓小鸡 ” หมายถึงนกเหยี่ยวจับลูกไก่ นกเหยี่ยวเป็นสัตว์กินเนื้อสด ถูกชาวจีนอุปมาเป็นผู้ร้าย ไก่เป็นสัตว์ ต้องการปกป้องคุ้มครอง แสดงให้เห็นถึงสำนวนจีนคำว่า “ผู้ที่อ่อนแอเป็นเนื้อสับ ผู้ที่แข็งแรงเป็นเสือสมิง”

คู่มือที่ 3 การละเล่นพื้นบ้านรี้ริ้วข้าวสารของไทย และการละเล่นพื้นบ้านกั้วกู่เหมินกวน (过鬼门关) ของจีน

ลักษณะร่วม

ในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นต่างเล่าถึงความเชื่อของชาวไทยและชาวจีน มาจากชีวิตประจำวันของชาวไทยและชาวจีน ในบทเพลงมีคำซ้ำ คำสัมผัสสอนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

ลักษณะต่าง

“รี้ริ้วข้าวสาร” หมายถึงข้าวสารที่มีรูปร่างเล็ก ๆ ยาว ๆ ข้าวสารเป็นอาหารที่สำคัญของชาวไทย จากบทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านรี้ริ้วข้าวสารแสดงให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทย คำว่า “过鬼门关” หมายถึงลอดผ่านประตูผี ในบทเพลงการละเล่นพื้นบ้านก๊วยเหมินกวน (过鬼门关) แสดงให้เห็นถึงตัวเลข 7 เป็นตัวเลขที่ลึกลับ ในบทเพลงจึงมี 7 คำอวยพร ความหมายลับของคำว่าทางลำไส้แพะ (羊肠道) คือทางลัด ในบทเพลงอุปมาเป็นทางที่ไม่ปลอดภัย แสดงให้เห็นถึงความเชื่อของชาวจีน

คู่มือที่ 4 การละเล่นพื้นบ้านมอญซ่อนผ้าของไทย และการละเล่นพื้นบ้านติวโศ่วจ้วน (丢手绢) ของจีน

ลักษณะร่วม

จากชื่อและบทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นแสดงให้เห็นว่าการละเล่นพื้นบ้านคู่มือนี้เกี่ยวกับผ้าเช็ดหน้า ชื่อของการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นมีความหมายเดียวกัน ในบทเพลงมีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

ลักษณะต่าง

ในบทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านมีคำว่า “มอญ” เป็นคำขึ้นต้นของเพลง เพลงแบบนี้เป็นเพลงไทยจำพวกหนึ่งที่นิยมใช้คำว่า “มอญ” เป็นคำแรกของเพลง ส่วนบทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านติวโศ่วจ้วน (丢手绢) กล่าวถึงประวัติที่เกี่ยวกับผ้าไหมจีน ทำให้ผู้เล่นได้รับความรู้เกี่ยวกับประวัติผ้าไหมจีน

คู่มือที่ 5 การละเล่นพื้นบ้านเดินกะลาของไทย และการละเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเซียว (踩高跷) ของจีน

ลักษณะร่วม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการละเล่นพื้นบ้านเดินกะลา คือ กะลา กับ เชือก อุปกรณ์ที่ใช้ในการละเล่นพื้นบ้านฉ่ายกาวเซียว (踩高跷) คือ ท่อนไม้ กับ แม่พิมพ์ไม้ อุปกรณ์ทั้ง 2 อย่างต่างอยู่ใกล้กับชีวิตความเป็นอยู่ของคน หาได้ง่าย

ลักษณะต่าง

“เดินกะลา” หมายถึงเท้าเหยียบบนกะลาแล้วเดินไป ในภาษาไทยมีสำนวนเกี่ยวกับกะลา ชาวไทยนิยมใช้ลูกมะพร้าวทำเป็นเครื่องใช้ เช่น กระบายตักน้ำ กระถางดอกไม้ ส่วนคำว่า “踩高跷” หมายถึง ต้นระบำไม้ต่อขา เป็นกิจกรรมที่เก่าแก่ของประเทศจีน

คู่ที่ 6 การละเล่นพื้นบ้านจ้ำจี้ของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเตียนปิงเตียนเจียง (点兵点将) ของจีน

ลักษณะร่วม

จากชื่อของการละเล่นพื้นบ้านคู่นี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อเล่นการละเล่นต้องใช้นิ้วชี้ตลอดเวลา ทั้ง 2 การละเล่นพื้นบ้านตั้งชื่อตามกิริยาของเด็กและวิธีเล่น ในบทเพลงทั้ง 2 การละเล่นมีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

ลักษณะต่าง

คำว่า “จ้ำ” หมายถึงแตะ รับ จากบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านจ้ำจี้แสดงให้เห็นถึงสภาพของชาวไทยในสมัยโบราณ นิยมอาบน้ำที่ทำน้ำและมีวัดทุก ๆ ที่ คำว่า “点兵点将” อุปมาเปรียบการเรียกชื่อ บทเพลงประกอบบรรยายถึงประวัติถังหยิน (唐寅) ซึ่งเป็นนักกวี นักวาดภาพของประเทศจีนในสมัยโบราณ

คู่ที่ 7 การละเล่นพื้นบ้านโพงพางของไทย และการละเล่นพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟) ของจีน

ลักษณะร่วม

โพงพางกับกรงในการละเล่นพื้นบ้านต่างอุปมาเป็นคุกที่ทำให้คนปราศจากอิสระ ในบทเพลงมีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

ลักษณะต่าง

โพงพางเป็นเครื่องมือจับปลา บทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านโพงพางแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทย แสดงให้เห็นถึงการรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า วิเคราะห์ แยกแยะประเด็นต่าง ๆ ได้ คำว่า “笼中鸟” หมายถึงนกในกรง อุปมาเปรียบกับคนปราศจากอิสระ บทเพลงการละเล่นพื้นบ้านโหลงจงเหนี่ยว (笼中鸟) แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมล่อนกเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากจากชาวจีน ในบทเพลงมีความนัยกล่าวถึงเทพนิยายที่เกี่ยวกับเต่าและนกกกระสาของประเทศจีน

คู่ที่ 8 การละเล่นพื้นบ้านเสือข้ามห้วยของไทย และการละเล่นพื้นบ้านเที่ยวเหมินชาน (跳门坎) ของจีน

ลักษณะร่วม

ในการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นมีคำว่า “ห้วย” กับคำว่า “ธรณีประตู (门坎)” ต่างเป็นเครื่องกีดขวาง มนุษย์ควรพยายาม “ข้าม” หรือ “กระโดดข้าม (跳)” เครื่องกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว

ลักษณะต่าง

“เสื่อข้ามหัวย” หมายถึงเสื่อข้ามลำธารเล็ก ๆ ระหว่างภูเขา สำนักวรรณคดีไทยมีหลายคำเกี่ยวกับเสื่อ เช่น “เสื่อซอนเลียบ” ส่วนคำว่า “跳门坎” หมายถึงกระโดดข้ามธรณีประตู บทเพลงมีความเชื่อเกี่ยวกับธรณีประตูบ้านของชาวจีน เช่นห้ามเด็กนั่งบนธรณีประตูบ้าน เจ้าสาวในสมัยโบราณต้องข้ามธรณีประตูของเจ้าบ่าวอย่างเรียบร้อย ไม่งั้นผู้ใหญ่ฝ่ายผู้ชายจะถือว่าผู้หญิงคนนี้โชคร้าย บทเพลงยังกล่าวถึงความรู้ที่เกี่ยวกับ 12 นักยัตร์ ในบทเพลงประกอบการละเล่นพื้นบ้านเที่ยวหมิ่นชาน (跳门坎) มีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

คู่ที่ 9 การละเล่นพื้นบ้านลูกข่างของไทย และการละเล่นพื้นบ้านโหวโหวหัว (抽陀螺) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านคู่นี้ใช้คำว่า “ลูกข่าง” ตั้งชื่อเป็นการละเล่นพื้นบ้านทั้งไทยและจีน

ลักษณะต่าง

คำว่า “抽陀螺” หมายถึงหมุนลูกข่าง การละเล่นพื้นบ้านโหวโหวหัว (抽陀螺) มีเพลงประกอบ บทเพลงแสดงให้เห็นถึงสภาพของราชวงศ์ชิง (清朝) กล่าวถึงพระราชวังที่จักรพรรดิออกว่าราชการของจีน ในบทเพลงมีประโยคหลายประโยคเป็นคำสั่งสอนต่อผู้เล่น เช่นประโยค “人为财死划不来” สอนให้เด็กรู้คั้งสำนวนไทยที่ว่า “โลภมาก ลากหาย” ใน บทเพลงมีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก ทำให้บทเพลงมีจังหวะไพเราะมากขึ้น เด็กจำได้ง่าย

คู่ที่ 10 การละเล่นพื้นบ้านหมากเก็บของไทย และการละเล่นพื้นบ้านจับสือจื่อ (抓石子) ของจีน

ลักษณะร่วม

การละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 การละเล่นตั้งชื่อตามอุปกรณ์ที่ใช้และวิธีเล่น

ลักษณะต่าง

คำว่า “抓石子” หมายถึงเก็บก้อนหิน ต่างจากการละเล่นพื้นบ้านหมากเก็บ หมากเป็นผลไม้ชนิดหนึ่ง ผู้สูงอายุและพระไทยนิยมเกี่ยวหมากในชีวิตประจำวัน แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทย

จากลักษณะร่วมและความแตกต่างของภาษาที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนดังกล่าวทั้ง 10 คู่สรุปได้ว่า ภาษาที่ปรากฏในชื่อการละเล่นพื้นบ้านทั้งเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนส่วนใหญ่เกี่ยวกับพืชพันธุ์และสัตว์ที่อยู่รอบตัว เนื่องจากสิ่งแวดล้อมสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยและประเทศจีนต่างกัน ทำให้ชื่อการละเล่นพื้นบ้านของ

เด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนต่างกัน เช่น ในชื่อการละเล่นพื้นบ้านงูกินหางมีสัตว์คือ งู ในชื่อการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจิ (老鹰抓小鸡) มีสัตว์คือนกเหยี่ยวกับไก่ การละเล่นพื้นบ้านบางประเภทมีเพลงประกอบ บทเพลงที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยส่วนใหญ่กล่าวถึงการดำรงชีวิต ส่วนบทเพลงที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนส่วนใหญ่เล่าถึงความเชื่อของชาวจีน และพบว่าการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนส่วนใหญ่มีบทเพลงประกอบ แต่การละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนที่มีบทเพลงต่างเป็นบทเพลงที่มีคำซ้ำ คำสัมผัสนอก คำง่าย ๆ จึงทำให้บทเพลงมีทำนองไพเราะขึ้น ทำให้เด็กจำบทเพลงได้ง่ายขึ้นและเล่นได้สนุกสนานขึ้น

สรุปได้ว่าการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีลักษณะร่วมและต่างกัน ซึ่งภายใต้ปัจจัย ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม สิ่งแวดล้อมของประเทศไทยและประเทศจีน ภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนทั้ง 20 ประเภท ที่กล่าวไว้ต่างมุ่งให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลินพร้อมความรู้ที่แอบแฝงอยู่ในการละเล่นพื้นบ้าน แต่ความรู้ที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนต่างกัน ซึ่งอุปกรณ์ที่ใช้ของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนส่วนใหญ่ต่างกัน บทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยส่วนใหญ่กล่าวถึงการดำรงชีวิตของชาวไทย บทเพลงที่ประกอบในการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวจีนส่วนใหญ่กล่าวถึงความเชื่อของชาวจีน ประวัติของประเทศจีน

5.2 อภิปรายผล

จากการรวบรวมวิเคราะห์และเปรียบเทียบการละเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน ไม่ว่าจะเป็นการละเล่นของประเทศไทยหรือการละเล่นของประเทศจีน ต่างเป็นที่รู้จักและนิยมกันทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการละเล่นหลายอย่างที่คล้าย ๆ กัน เช่น การละเล่นพื้นบ้านขี่ม้าก้านกล้วยของประเทศไทย มีลักษณะใกล้เคียงกับการละเล่นพื้นบ้านฉี่จู๋หม่า (骑竹马) ของประเทศจีน การละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 ประเภทนี้มีอุปกรณ์ประกอบและเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัว แต่อุปกรณ์ของการละเล่นพื้นบ้านขี่ม้าก้านกล้วยของประเทศไทยคือก้านกล้วย อุปกรณ์ของการละเล่นพื้นบ้านฉี่จู๋หม่า (骑竹马) ของประเทศจีนคือท่อนไม้ไผ่ การละเล่นพื้นบ้านงูกินหางของประเทศไทยก็มีลักษณะคล้าย ๆ กับการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจิ (老鹰抓小鸡) ของประเทศจีน ตัวแสดงในการละเล่นพื้นบ้านทั้ง 2 ประเภทเกี่ยวกับสัตว์ แต่ตัวแสดงในการละเล่นพื้นบ้านงูกินหางของประเทศไทยคือ งู ตัวแสดงในการละเล่นพื้นบ้านเหล่าอิงจิวเสี่ยวจิ (老鹰抓

小鸟) ของประเทศจีนคือ นกเหยี่ยวกับไก่ ทั้งนี้การเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีความเกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรม โดยมีสภาพแวดล้อมและปัจจัยทางภูมิประเทศเป็นตัวกำหนด การศึกษาวิจัยนี้สรุปได้ว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนมีลักษณะร่วมกันและแตกต่างกันภายใต้ปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชนชาติทั้งสองชาติชาวไทยและชาวจีนต่างได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของทั้งสองชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน เป็นการศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะภาษาที่ปรากฏในชื่อการเล่นพื้นบ้าน เพลงประกอบการเล่นพื้นบ้านและวัฒนธรรมที่ปรากฏในการเล่นของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน จึงมีประเด็นอื่น ๆ ที่ผู้สนใจอาจจะศึกษาเพิ่มเติมได้ ได้แก่

1. การศึกษาเปรียบเทียบเพลงประกอบการเล่นของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีน
2. การศึกษาเปรียบเทียบการเล่นพื้นบ้านในนครหลวงของเด็กชาวไทยและเด็กชาวจีนในแต่ละเขตพื้นที่ เช่นการเล่นพื้นบ้านของเด็กชาวไทยและชาวจีนภาคกลางของประเทศ การเล่นพื้นบ้านของเด็กยูนนานจีนกับการเล่นพื้นบ้านทางภาคเหนือของไทย เป็นต้น